

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/a, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : SK/0174/99/2022

Dňa : 11.08.2023

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **ETP Servis, s. r. o., Záhradnícka 30, 821 08 Bratislava, IČO: 35 743 719**, kontrola vykonaná dňa 04.09.2020 v sídle spoločnosti ETP Servis, s. r. o., Záhradnícka 30, 821 08 Bratislava, IČO: 35 743 719, prostredníctvom výzvy zo dňa 14.07.2020, výzvy zo dňa 16.11.2020 a následne dňa 26.01.2021 na Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, č. P/0169/01/2020, zo dňa 21.07.2022, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **300,- EUR, slovom: tristo eur**, pre porušenie **§ 4 ods. 1 písm. h)** zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v nadväznosti na § 8b ods. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamietla a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, č: P/0169/01/2020, zo dňa 21.07.2022 **potvrdzuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – ETP Servis, s. r. o – peňažnú pokutu vo výške 300,- EUR, pre porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) v nadväznosti na § 8b ods. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov“)

Inšpektormi SOI pri kontrole vykonanej dňa 04.09.2020 v sídle spoločnosti ETP Servis, s. r. o., Záhradnícka 30, 821 08 Bratislava, IČO: 35 743 719, prostredníctvom výzvy zo dňa 14.07.2020, výzvy zo dňa 16.11.2020 a následne dňa 26.01.2021 na Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, bolo zistené, že tento porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku: „*Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*“ Podľa ods. 2 uvedeného ust. „*Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*“

Preskúmaním vecí v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie; čo účastník konania porušil.

Dňa 04.09.2020 vykonali inšpektori Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj (ďalej aj „orgán dozoru“) kontrolu v sídle spoločnosti ETP Servis, s .r. o., Záhradnícka 30, 821 08 Bratislava, IČO: 35 743 719 (ďalej aj „účastník konania“; kontrola bola vykonaná aj prostredníctvom Výzvy zo dňa 14.07.2020 a Výzvy zo dňa 16.11.2020), zameranú na dodržiavanie ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“) a na prešetrenie podnetov spotrebiteľov - p. ..., bytom ..., evidovaného pod č. 651/2020; p. ..., bytom ..., evidovaného pod č. 699/2020; p. ..., bytom ..., evidovaného pod č. 585/2020 a p. Mgr. ..., bytom ..., evidovaného pod č. 848/2020. Výsledok vykonanej kontroly je spísaný v inšpekčnom zázname zo dňa 04.09.2020 v spojení s inšpekčným záznamom zo dňa 26.01.2021 (spísaným na Inšpektoráte SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj).

Pri výkone kontroly bolo zistené, že v zmysle § 8b ods. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, v znení účinnom v čase porušenia je správca pri správe domu povinný hospodáriť s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s odbornou starostlivosťou v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správy. Účastník konania vykonáva správu bytového domu ..., zapísanom na liste vlastníctva č. ..., na parcele č. ... (ďalej len „...“) na základe Zmluvy o výkone správy č. 88/2016 (ďalej len „zmluva“) zo dňa 27.02.2017 (ktorá tvorí prílohu č. 21). Z predložených Vyúčtovaní nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie 01.01.2019 - 31.12.2019 p. ..., p. ..., p. ... a p. Mgr. ... bolo inšpektormi SOI zistené, že účastník konania rozúčtoval vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome ... únik studenej vody v položke „Spotreba vody - rozdiel medzi fakturovanou a nameranou“. Dňa 11.03.2021 bol orgánu dozoru doručený list vo veci „Vykonaná kontrola prešetrenie postupu pri správe domu - vyjadrenie k inšpekčnému záznamu“ zo dňa 05.03.2021, v ktorom účastník konania okrem iného uviedol: „*V prílohe prikladáme tabuľky (excel) - pre kontrolu vzorcov zaslané e-mailom) - z ktorých vyplýva, že pani ..., pani ..., pánovi ..., ako aj ostatným sme vyúčtovali uniknutú vodu pomerom k vyúčtovanej spotrebe vody za jednotlivé roky 2017, 2018 a 2019. Na záver len uvádzame, že správca postupoval pri rozpočítaní úniku vody pri všetkých vlastníkoch spôsobom ako je uvedené vyššie. T.j. únik vody bol rozpočítaný pomerom k vyúčtovanému množstvu vody za jednotlivé roky.*“ Účastník konania nepredložil pri výkone kontroly dokumenty, ktoré by preukazovali oprávnenie účastníka konania rozúčtovať vo Vyúčtovaní nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie 01.01.2019 - 31.12.2019 p. ..., p. ..., p. ... a p. Mgr. ... únik studenej vody v položke „Spotreba vody - rozdiel medzi fakturovanou a nameranou“ rozpočítaním pomerom k vyúčtovanej spotrebe vody za jednotlivé roky 2017, 2018 a 2019 (t. j. dohoda, príp. zápisnica zo schôdzy vlastníkov bytov a nebytových priestorov, v ktorej bol vlastníkmí vyššie uvedený spôsob rozpočítania úniku studenej vody odsúhlasený).

Uvedeným konaním došlo k porušeniu § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa v nadväznosti na § 8b ods. 1 písm. a) zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, za ktoré zodpovedá účastník konania.

Za zistené nedostatky účastník konania, ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

Účastník konania v podanom odvolaní uvádza, že postupoval pri správe bytového domu ... s odbornou starostlivosťou v súlade s dohodnutými podmienkami zmluvy o výkone správy č. 88/2016 zo dňa 27.02.2017. K predloženiu zápisníc zo schôdzí vlastníkov bytov a nebytových priestorov, v ktorej by bol vlastníkmí spôsob použitý správcom bytového domu odsúhlasený účastník konania uvádza, že spôsob rozpočítania vody vyplýva priamo zo zmluvy o výkone

správy č. 88/2016 zo dňa 27.02.2017, konkrétne čl. VII ods. 2 zmluvy: *„Rozdiel medzi množstvom nakúpenej a odobratej vody sa vyúčtuje medzi spotrebiteľov pomerom voči odobratému množstvu.* Účastník konania má za to, že úrad pri posudzovaní údajného porušenia zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v nadväznosti na § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Účastník konania uvádza, že ako správca postupoval pri rozpočítaní vody v súlade so zmluvou o výkone správy č. 88/2016 zo dňa 27.02.2017, ktorá bola uzatvorená v súlade ustanovenia § 8a ods. 1 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a mal teda takéto oprávnenie takto postupovať, bolo to zmluvne dohodnuté a nie je vo veci rozpočítavania vody potrebné ďalšie rozhodnutie vlastníkov bytov a nebytových priestorov. V konečnom dôsledku žiaden z vlastníkov v bytovom dome na ... zmluvu o výkone správy č. 88/2016 zo dňa 27.02.2017 nerozporoval ani nenavrhol jej zmenu. Účastník konania uvádza, že vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že podania p. ..., p. ..., p. ... a p. ... sú irelevantné, nakoľko účastník konania ako správca bytového domu postupoval v súlade s uzatvorenou zmluvou o výkone správy č. 88/2016, ku ktorej pristúpili aj vyššie uvedení vlastníci bytového domu na ...

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie alebo zmenu prvostupňového rozhodnutia.

Podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa *„Predávajúci je povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie“.*

Podľa § 8b ods. 1 písm. a) zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov: *„Pri správe domu je správca povinný hospodáriť s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s odbornou starostlivosťou v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správy“.*

Účastníka konania v svojom odvolaní uviedol, že postupoval pri správe bytového domu ... s odbornou starostlivosťou v súlade s dohodnutými podmienkami zmluvy o výkone správy č. 88/2016 zo dňa 27.02.2017. K predloženiu zápisníc zo schôdzí vlastníkov bytov a nebytových priestorov, v ktorej by bol vlastními spôsob použitý správcom bytového domu odsúhlasený účastník konania uvádza, že spôsob rozpočítania vody vyplýva priamo zo zmluvy o výkone správy č. 88/2016 zo dňa 27.02.2017, konkrétne čl. VIII ods. 2 zmluvy. Odvolací orgán k tomu uvádza, že nespochybňuje skutočnosť, že v čl. VIII ods. 2 zmluvy o výkone správy č. 88/2016 zo dňa 27.02.2017 je okrem iného uvedené aj, že: *„Rozdiel medzi množstvom nakúpenej vody a odobratej vody sa vyúčtuje medzi spotrebiteľov pomerom voči odobratému množstvu.“* Odvolací orgán taktiež pri kontrole zistil, že účastník konania rozúčtoval vo vyúčtovaní nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2019 - 31.12.2019 p. ..., p. ..., p. ..., p. ... únik studenej vody v položke *„Spotreba vody – rozdiel medzi fakturovanou a nameranou“* rozpočítaním pomerom k vyúčtovanej spotrebe vody za jednotlivé roky 2017, 2018, 2019, pričom v tejto súvislosti si odvolací orgán dovoľuje poukázať na ustanovenie § 8a ods. 2 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v ktorom sa uvádza, *„Správca je povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, ako aj o iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu. Zároveň je povinný vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome.“*

Zároveň odvolací orgán poukazuje na čl. IV. Práva a povinnosti správcu, bod 1 písm. p) Zmluvy o výkone správy č. 88/2016 zo dňa 27.02.2017: *„Za každý kalendárny rok (alebo jeho*

časť, ak sa správa vykonávala iba časť kalendárneho roka) vykonať najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka ročné vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, ako aj úhrad za plnenia rozúčtované za jednotlivé byty a nebytové priestory v Dome (ďalej len „Vyúčtovanie“); vo Vyúčtovaní správca porovnaním výšky prepísaných zálohových platieb, skutočne uhradených súm a skutočných nákladov na správu Domu zistí výšku preplatku alebo nedoplatku pripadajúceho na jednotlivé byty alebo nebytové priestory v Dome za predošlý kalendárny rok, vyúčtovaniu predchádza odpočet vodomerov a meračov tepla, ktoré raz ročne zabezpečí správca a vlastníci bytov a nebytových priestorov sú povinní poskytnúť potrebnú súčinnosť.“

K námietke účastníka konania v ktorej uviedol, že úrad dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci odvolací orgán uvádza, že preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci v celom rozsahu a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný a následne správne právne posúdený. Pre posúdenie celého prípadu je rozhodujúce, že došlo k porušeniu povinností uvedených v zákone o ochrane spotrebiteľa. Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 04.09.2020 v sídle spoločnosti ETP Servis, s.r.o., Záhradnícka 30, 821 08 Bratislava. Výsledok vykonanej kontroly je spísaný v inšpekčnom zázname zo dňa 04.09.2020 v spojení s inšpekčným záznamom zo dňa 26.01.2021 (spísaným na Inšpektoráte SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj). Pri kontrole bolo zistené že účastník konania porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, a teda povinnosť správcu hospodáriť s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s odbornou starostlivosťou v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správy. Podľa ustanovenia § 8a ods. 2 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov je stanovenie notifikačnej povinnosti správcu predkladať každoročnú správu o činnosti za predchádzajúci rok, ako aj každoročné vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome.

Na námietku v ktorej účastník konania uviedol, že v konečnom dôsledku žiaden z vlastníkov v bytovom dome na ... zmluvu o výkone správy č. 88/2016 zo dňa 27.02.2017 nerozporoval ani nenavrhol jej zmenu odvolací orgán uvádza, že správca vystupuje ako profesionál v danej oblasti a preto možno očakávať určitú úroveň osobitej schopnosti a starostlivosti a všeobecne dobrej viery uplatňovanej v jeho činnosti. Predpokladá sa, že správca disponuje s predpokladanou odbornou znalosťou problematiky správy a taktiež znalosť zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Správca je povinný hospodáriť s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s odbornou starostlivosťou v súlade s podmienkami Zmluvy o výkone správy.

Vykonanou kontrolou bolo porušenie zákazu vyplývajúceho z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa dostatočne a spoľahlivo preukázané, pričom účastníkom konania uvádzané skutočnosti nemohol správny orgán vyhodnotiť ako okolnosti, ktoré by ho zbavovali jeho objektívnej zodpovednosti za kontrolou zistený protiprávny stav a ktoré by odôvodňovali navrhované zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Zodpovednosť účastníka konania ako predávajúceho pri poskytovaní služieb je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa objektívnou zodpovednosťou, tzn. že zodpovedá za porušenie zákonných povinností bez ohľadu na zavinenie.

Čo sa týka výšky pokuty samotný zákon neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť.

K výške pokuty odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona, je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu sankcie. Charakter protiprávneho konania, rozsah

zisteného porušenia povinnosti, ako aj možné následky, správny orgán prvého stupňa náležite zohľadnil, čo sa odzrkadľuje aj vo výške uloženej sankcie. Účastníkovi konania bola uložená pokuta, ktorá v korelácii s maximálnou výškou sankcie, ktorú môže správny orgán uložiť za preukázané porušenie povinnosti (66 400 eur), sa pohybuje v spodnej hranici. Navyše, ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, jej výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu zákonných ustanovení. Nakoľko porušenie vyššie uvedenej povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo zistené, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu do 66 400 EUR. Uloženú sankciu považuje odvolací správny orgán za primeranú, pričom pokuta v danej výške zároveň spĺňa nielen represívno-výchovnú, ale aj preventívnu funkciu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, a teda nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty odvolací orgán pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur. Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.*“

Pri určení výšky pokuty odvolací orgán prihliadol na porušenie povinnosti ustanovenej v § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty. Účastník konania porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa tým, že nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie. Správny orgán zohľadnil pri určovaní výšky pokuty skutočnosť, že účastník konania je z titulu výkonu jeho činnosti povinný zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie ako aj zachovávať a dodržiavať požadovanú úroveň odbornej starostlivosti voči spotrebiteľom.

Nesplnením povinnosti účastníka konania zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie mohlo prísť k porušeniu práv spotrebiteľa na ochranu ekonomických záujmov. Uložená pokuta je vo vzťahu k porušeniu zákonných povinností účastníka konania a z hľadiska možných následkov primeraná.

Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému skutkovému stavu.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamieta ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, KS: 379, VS: 01690120.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0103/99/2020**

Dňa : **07.08.2023**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **MADARAS združenie, sídlo: Mlynská 2047/39, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 42 329 833, právne zastúpený: ...**, na základe kontroly zariadenia detského ihriska nachádzajúceho sa v OC MADARAS, Mlynská 39, Spišská Nová Ves, začatej dňa 07.11.2019 a ukončenej dňa 13.11.2019 v kontrolovanej prevádzkarni prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu kontrolovanému subjektu, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0338/08/19 zo dňa 24.02.2020, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **2 500,- EUR, slovom: dvetisícpäťsto eur**, pre porušenie § 4 ods. 1 písm. h) a § 15 ods. 1 písm. a), b) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti, ako aj v príslušnej časti odôvodnenia **m e n í** tak, že časť výroku, ktorým bolo konštatované porušenie povinnosti **podľa § 15 ods. 1 písm. a), b)** zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov **vypúšťa**

a

účastníkovi konania: **MADARAS združenie, sídlo: Mlynská 2047/39, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 42 329 833, právne zastúpený: ...**, na základe kontroly zariadenia detského ihriska nachádzajúceho sa v OC MADARAS, Mlynská 39, Spišská Nová Ves, začatej dňa 07.11.2019 a ukončenej dňa 13.11.2019 v kontrolovanej prevádzkarni prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu kontrolovanému subjektu,

pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov **zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie** – keď pri výkone kontroly začatej dňa 07.11.2019 a ukončenej dňa 13.11.2019 v kontrolovanej prevádzkarni prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu kontrolovanému subjektu, účastník konania ako prevádzkovateľ zariadenia detského ihriska nachádzajúceho sa v OC MADARAS, Mlynská 39, Spišská Nová Ves, nezabezpečil jeho riadne a bezpečné použitie, nakoľko na kontrolovanom zariadení detského ihriska (zariadenie detského ihriska pozostávajúce z Multifunkčnej zostavy obsahujúcej 3 prídavné šmýkačky (špirálovitú, vlnovitú a tunelovú) s plošinami a premostením; z Multifunkčnej zostavy obsahujúcej 6 prídavných šmýkačiek (špirálovú s nástupom cez plošinu vo výške 2,70 m nad plochou hry, 2 šmýkačky s dvojitou dráhou, tunelovú, vlnovitú, obyčajnú šmýkačku), ktoré boli premostené mostíkmi, tunelom a plošinami; z Trampolíny) boli zistené nasledovné rizikové prvky:

- u Multifunkčnej zostavy obsahujúcej 6 prídavných šmýkačiek

- špirálová šmýkačka nemala výšku pevnej bočnej ochrany minimálne 500 mm podľa požiadavky normy STN EN 1176-3:2009 čl. 4.4.3 „Bočné časti a profil šmýkačky“, nakoľko skutočná výška bočnej ochrany bola len 400 mm, teda vzhľadom na výšku voľného pádu 2,70 m nebola táto šmýkačka pre používateľov bezpečná;
- plocha nárazu špirálovitej šmýkačky nespĺňala požiadavku normy STN EN 1176-3:2009 čl. 4.8 „Plocha nárazu“, v zmysle ktorého sa plocha nárazu u šmýkačiek musí zabezpečiť do vzdialenosti najmenej 1 000 mm po oboch stranách od vybiehacej časti a plocha nárazu sa musí zabezpečiť do vzdialenosti najmenej 2 000 mm za koniec požadovanej vybiehacej časti pri prídavnej šmýkačke, keď bolo kontrolou zistené, že vyústenie vybiehacej časti predmetnej špirálovitej šmýkačky bolo iba 800 mm od kovovej tyče nosnej kovovej konštrukcie, u vlnovitej šmýkačky bolo vyústenie vybiehacej časti lokalizované len 560 mm bočne od kovového piliera nosnej konštrukcie, čo je rovnako v rozpore s normou STN EN 1176-3:2009 čl. 4.8 „Plocha nárazu“;
- v rámci tejto zostavy sa nachádzala aj konštrukcia dvoch schodíkov s ostrými kovovými hranami slúžiacimi ako stupne výstupu vedúce k trampolíne, čím bolo vytvorené nebezpečenstvo pádu dieťaťa na prekážku v prípade pádu počas výstupu na zostavu, čo je v rozpore s požiadavkou normy STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.8.4 „Ochrana proti zraneniam v priestore pádu“, podľa ktorého priestor pádu nesmie obsahovať nijaké prekážky, na ktoré by používateľ mohol spadnúť a spôsobiť si zranenia;
- výplň zábrany s výškou 1,10 m, ktorá bola miestom nástupu na dvojdráhovú šmýkačku obsahovala 6 horizontálnych otvorov dostupných vo výške 0,46 m od podlahy, ktoré mohol používateľ použiť na lezenie po zábrane, čím bolo vytvorené nebezpečenstvo pádu dieťaťa z výšky, čo je v rozpore s požiadavkou normy STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.4.4 „Zábrany“, podľa ktorého v zábrane nesmú byť také otvory, ktoré môže dieťa použiť ako stupienok na lezenie, resp. výplň zábran tiež nemá lákať deti liezť po nich;
- u Trampolíny schodíky vedúce k vstupu siahajúce do výšky 67 cm boli len provizórnymi a vzhľadom k nutnosti používania zariadenia detského ihriska výhradne bez obuvi, predstavovali nebezpečenstvo pošmyknutia sa dieťaťa počas výstupu na zariadenie, nakoľko tieto schody boli z preglejky a hrany jednotlivých stupňov boli ostré a potiahnuté kovovými lištami;
- zariadenie detského ihriska bolo umiestnené na podlahe krytej mäkkou podlahovou krytinou pozostávajúcou z voľne uložených gumových kociek – dlaždíc, pričom jednotlivé kocky podlahovej krytiny (tlmenie) neboli fixované k podlahe, vytvárali medzi sebou štrbiny a výčnelky, čím bolo vytvorené nebezpečenstvo zakopnutia a pádu používateľov vzhľadom na pohybujúce sa deti na ploche s umiestnenými hernými prvkami, čo je v rozpore s normou STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.8.5 „Ochrana pred zraneniami z povrchu plochy nárazu“ a čl. 4.2.8.5.1 „Všeobecne“, v zmysle ktorého povrch plochy nárazu musí byť bez častí s ostrými okrajmi alebo s výčnelkami a musí byť inštalovaný tak, aby sa nevytvárala nijaká možnosť zachytenia, pričom materiály, ktoré tlmia náraz sa majú primerane udržiavať, nakoľko ak sa nevenuje pozornosť dodržiavaniu takýchto materiálov, tlmenie nárazov sa výrazne zhorší;
- na jednotlivých hracích prvkoch zariadenia detského ihriska neboli umiestnené štítky s údajmi v zmysle požiadaviek normy STN EN 1176-1:2009 čl. 7.1 „Identifikácia zariadenia“, podľa ktorého je potrebné označiť konštrukčné prvky detských ihrísk informáciami: meno a adresa výrobcu, resp. predajcu alebo autorizovaného zástupcu, označenie zariadenia a rok výroby, číslo a rok vydania normy STN EN a rovnako tak v zmysle normy STN EN 1176-7:2009 čl. 6 „Kontrola a údržba“, neboli na predmetné zariadenie detského ihriska predložené záznamy z hlavných ročných kontrol;

u k l a d á

podľa § 24 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa peňažnú pokutu vo výške **2 000,- EUR, slovom: dvetisíc eur**. Uloženú pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 03380819.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – MADARAS združenie - peňažnú pokutu vo výške 2 500,- €, pre porušenie povinností vyplývajúcich z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) a § 15 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Dňa 07.11.2019 bol inšpektormi SOI začatý výkon kontroly zariadenia detského ihriska (ďalej len „ZDI“) nachádzajúceho sa v OC MADARAS, Mlynská 39, Spišská Nová Ves. Kontrola bola ukončená dňa 13.11.2019 v kontrolovanej prevádzkarni prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu kontrolovanému subjektu. Vykonanou kontrolou bolo zistené, že účastník konania porušil povinnosť poskytovať služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie; porušil povinnosť na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne uviesť sídlo predávajúceho, meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku „*Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*“ Podľa ods. 2 uvedeného ust. „*Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*“

Po preštudovaní spisového materiálu odvolací správny orgán považoval za potrebné vyzvať účastníka konania v zmysle § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa na preukázanie jeho tvrdenia o odstránení konkrétnych zistených nedostatkov pri vykonanej kontrole ZDI nachádzajúceho sa v OC MADARAS, Mlynská 39, Spišská Nová Ves, a to, aby hodnoverným spôsobom preukázal splnenie povinnosti predávajúceho uvádzať na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne sídlo predávajúceho a meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne. Predmetná výzva na preukázanie odstránenia nedostatkov zistených pri kontrole bola právnomu zástupcovi účastníka konania doručená dňa 11.11.2020 a účastníkovi konania bola doručená dňa 12.11.2020. Dňa 15.11.2020 účastník konania predložil odvolaciemu správnomu orgánu doklady, ktoré preukazujú odstránenie nedostatkov zistených pri kontrole v zmysle vyššie uvedenej výzvy.

Odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie č. P/0338/08/19 zo dňa 24.02.2020, ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom zistil dôvod na jeho zmenu. Odvolací správny orgán prihliadol na prijatie zákona č. 198/2020 Z. z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti so zlepšovaním podnikateľského prostredia zasiahnutým opatreniami na zamedzenie šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19. Na základe uvedeného zákona bolo novelizované aj ustanovenie § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré s účinnosťou od 21.07.2020 znie nasledovne: „*Ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky*

protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1.“ Z dôvodu, že sa v prípade porušenia ustanovenia § 15 ods. 1 písm. a), b) zákona o ochrane spotrebiteľa jednalo o menej závažné nedostatky, ktoré účastník konania na výzvu správneho orgánu odstránil a zároveň o tom podal správneho orgánu dňa 15.11.2020 správu, odvolací orgán zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v zmysle zásady „práva retroaktivita nie je zakázaná, ak je v prospech subjektu práva“ a zároveň s analogickým využitím ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), podľa ktorého „trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku (vydaním rozhodnutia – pozn. odvolacieho orgánu) nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.“ Z vyššie uvedeného dôvodu, s prihliadnutím na novelizované ustanovenie § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, odvolací správny orgán pristúpil k zmene rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. Vykonaná zmena však nezakladá dôvod na zbavenie sa zodpovednosti účastníka konania za porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, nemá vplyv na spoľahlivo zistený skutkový stav, nakoľko protiprávny skutkový stav zistený predmetnou kontrolou zostal v plnej miere zachovaný. Nakoľko uvedenou zmenou rozhodnutia došlo v predmetnom prípade k upusteniu od sankcionovania povinnosti vyplývajúcej z § 15 ods. 1 písm. a), b) zákona o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán pristúpil aj k primeranej zmene výšky postihu, a to tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Odvolací správny orgán má zároveň za to, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne presné, nakoľko jednotlivé články noriem, ktoré boli zo strany účastníka konania na ZDI porušené, neboli bližšie identifikované svojím názvom. Z uvedeného dôvodu odvolací správny orgán odstránil vyššie uvedenú nepresnosť napadnutého rozhodnutia, keď v napadnutom rozhodnutí označil názvom vyššie uvedené články noriem. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

Povinnosťou účastníka konania bolo poskytovať služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bola dňa 07.11.2019 začatá kontrola ZDI (ZDI pozostávajúce z Multifunkčnej zostavy obsahujúcej 3 prídavné šmýkačky (špirálovitú, vlnovitú a tunelovú) s plošinami a premostením; z Multifunkčnej zostavy obsahujúcej 6 prídavných šmýkačiek (špirálovú s nástupom cez plošinu vo výške 2,70 m nad plochou hry, 2 šmýkačky s dvojitou dráhou, tunelovú, vlnovitú, obyčajnú šmýkačku), ktoré boli premostené mostíkmi, tunelom a plošinami; z Trampolíny) za účelom prešetrovania plnenia požiadaviek na bezpečnosť ZDI a posúdenia ich rizikových faktorov. Kontrola bola ukončená dňa 13.11.2019 v kontrolovanej prevádzkarni prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu kontrolovanému subjektu. Predmetnou kontrolou boli zistené nasledovné rizikové prvky:

- u Multifunkčnej zostavy obsahujúcej 6 prídavných šmýkačiek
 - špirálová šmýkačka nemala výšku pevnej bočnej ochrany minimálne 500 mm podľa požiadavky normy STN EN 1176-3:2009 čl. 4.4.3 „Bočné časti a profil šmýkačky“, nakoľko skutočná výška bočnej ochrany bola len 400 mm, teda vzhľadom na výšku voľného pádu 2,70 m nebola táto šmýkačka pre používateľov bezpečná;
 - plocha nárazu špirálovitej šmýkačky nespĺňala požiadavku normy STN EN 1176-3:2009 čl. 4.8 „Plocha nárazu“, v zmysle ktorého sa plocha nárazu u šmýkačiek musí zabezpečiť do vzdialenosti najmenej 1 000 mm po oboch stranách od vybiehacej časti a plocha nárazu sa musí zabezpečiť do vzdialenosti najmenej 2 000 mm za koniec požadovanej vybiehacej

časti pri prídavnej šmýkačke, keď bolo kontrolou zistené, že vyústenie vybiehacej časti predmetnej špirálovitej šmýkačky bolo iba 800 mm od kovovej tyče nosnej kovovej konštrukcie, u vlnovitej šmýkačky bolo vyústenie vybiehacej časti lokalizované len 560 mm bočne od kovového piliera nosnej konštrukcie, čo je rovnako v rozpore s normou STN EN 1176-3:2009 čl. 4.8 „Plocha nárazu“;

- v rámci tejto zostavy sa nachádzala aj konštrukcia dvoch schodíkov s ostrými kovovými hranami slúžiacimi ako stupne výstupu vedúce k trampolíne, čím bolo vytvorené nebezpečenstvo pádu dieťaťa na prekážku v prípade pádu počas výstupu na zostavu, čo je v rozpore s požiadavkou normy STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.8.4 „Ochrana proti zraneniam v priestore pádu“, podľa ktorého priestor pádu nesmie obsahovať nijaké prekážky, na ktoré by používateľ mohol spadnúť a spôsobiť si zranenia;

- výplň zábrany s výškou 1,10 m, ktorá bola miestom nástupu na dvojdráhovú šmýkačku obsahovala 6 horizontálnych otvorov dostupných vo výške 0,46 m od podlahy, ktoré mohol používateľ použiť na lezenie po zábrane, čím bolo vytvorené nebezpečenstvo pádu dieťaťa z výšky, čo je v rozpore s požiadavkou normy STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.4.4 „Zábrany“, podľa ktorého v zábrane nesmú byť také otvory, ktoré môže dieťa použiť ako stupienok na lezenie, resp. výplň zábran tiež nemá lákať deti liezť po nich;

- u Trampolíny schodíky vedúce k vstupu siahajúce do výšky 67 cm boli len provizórnymi a vzhľadom k nutnosti používania ZDI výhradne bez obuvi, predstavovali nebezpečenstvo pošmyknutia sa dieťaťa počas výstupu na zariadenie, nakoľko tieto schody boli z preglejky a hrany jednotlivých stupňov boli ostré a potiahnuté kovovými lištami;
- ZDI bolo umiestnené na podlahe krytej mäkkou podlahovou krytinou pozostávajúcou z voľne uložených gumových kociek – dlaždíc, pričom jednotlivé kocky podlahovej krytiny (tlmenie) neboli fixované k podlahe, vytvárali medzi sebou štrbiny a výčnelky, čím bolo vytvorené nebezpečenstvo zakopnutia a pádu používateľov vzhľadom na pohybujúce sa deti na ploche s umiestnenými hernými prvkami, čo je v rozpore s normou STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.8.5 „Ochrana pred zraneniami z povrchu plochy nárazu“ a čl. 4.2.8.5.1 „Všeobecne“, v zmysle ktorého povrch plochy nárazu musí byť bez častí s ostrými okrajmi alebo s výčnelkami a musí byť inštalovaný tak, aby sa nevytvárala nijaká možnosť zachytenia, pričom materiály, ktoré tlmia náraz sa majú primerane udržiavať, nakoľko ak sa nevenuje pozornosť dodržiavaniu takýchto materiálov, tlmenie nárazov sa výrazne zhorší;
- na jednotlivých hracích prvkoch ZDI neboli umiestnené štítky s údajmi v zmysle požiadaviek normy STN EN 1176-1:2009 čl. 7.1 „Identifikácia zariadenia“, podľa ktorého je potrebné označiť konštrukčné prvky detských ihrísk informáciami: meno a adresa výrobcu, resp. predajcu alebo autorizovaného zástupcu, označenie zariadenia a rok výroby, číslo a rok vydania normy STN EN a rovnako tak v zmysle normy STN EN 1176-7:2009 čl. 6 „Kontrola a údržba“, neboli na predmetné ZDI predložené záznamy z hlavných ročných kontrol.

Nakoľko boli na ZDI zistené nedostatky, ktoré sú v rozpore s technickými požiadavkami na bezpečnosť ZDI určenými v norme STN EN 1176-1:2009 Zariadenia a povrch detských ihrísk Časť 1: Všeobecné bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy, v norme STN EN 1176-3:2009 Zariadenia a povrch detských ihrísk Časť 3: Ďalšie špecifické bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy na šmýkačky a v norme STN EN 1176-7:2009 Zariadenia a povrch detských ihrísk Časť 7: Návod na inštaláciu, kontrolu, údržbu a prevádzku, účastník konania ako prevádzkovateľ ZDI nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie. Uvedeným konaním účastníka konania došlo k porušeniu § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistené nedostatky účastník konania, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v plnom rozsahu zodpovedá.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Vo svojom odvolaní účastník konania uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa, ktorý mu uložil pokutu vo výške 2 500,- € pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania má za to, že vynaložil všetko úsilie a náležitú starostlivosť pri zabezpečovaní poskytovania služieb spôsobom, ktorý je v súlade s legislatívou, a ktorý umožní ich riadne a bezpečné použitie. Účastník konania tiež poukazuje na skutočnosť, že v priebehu kontroly začatej dňa 07.11.2019 a ukončenej dňa 13.11.2019 poskytoval náležitú súčinnosť inšpekcii, ktorá kontrolu vykonávala. Účastník konania zároveň poznamenáva, že inšpekčným záznamom z kontroly vykonanej dňa 07.11.2019 mu bolo uložené opatrenie, ktorým sa zakázalo používanie ZDI v Detskom svete OC MADARAS, pričom uložené opatrenie bezodkladne splnil, o čom následne aj orgán vykonávajúci kontrolu informoval. Účastník konania uvádza, že pri prevádzkovaní ZDI nemal vedomosť o zistenom rozpore s požiadavkami na bezpečnosť. Predmetné ihrisko prevádzkoval dobromyseľne, majúci na zreteli bezpečnosť osôb, ktoré prevádzkované ihrisko využívajú. Účastník konania uviedol, že sa počas prevádzkovania predmetného ihriska odôvodnene domnieval, že výrobca multifunkčnej zostavy splnil pri výrobe každú z požiadaviek na bezpečnosť v zmysle predpísaných noriem. Účastník konania zastáva názor, že pokuta vo výške 2 500,- € je preňho likvidačná. Prevenčný účinok, ktorého účel mala splniť uložená sankcia v podobe pokuty, už naplnil priebeh a výsledok samotnej kontroly a uvedené konštatovanie rozporov s bezpečnostnými predpismi. Záverom účastník konania žiada odvolací správny orgán, aby rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. P/0338/08/19 zo dňa 24.02.2020 zrušil.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne irelevantné a subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinnosti účastníka konania vyplývajúcej z § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa *„predávajúci je povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie.“*

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len *„zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“*), ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav.

Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, k osobe prítomnej pri kontrole sa správali nepredpojatú a korektne. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedenú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti.

K argumentom účastníka konania, že vynaložil všetko úsilie a náležitú starostlivosť pri zabezpečovaní poskytovania služieb spôsobom, ktorý je v súlade s legislatívou, a ktorý umožní ich riadne a bezpečné použitie, a že pri prevádzkovaní ZDI nemal vedomosť o zistenom rozpore s požiadavkami na bezpečnosť, keďže predmetné ihrisko prevádzkoval dobromyseľne, majú na zreteľ bezpečnosť osôb, ktoré prevádzkované ihrisko využívajú, odvolací orgán uvádza, že ich považuje za subjektívne a právne bezpredmetné. Odvolací orgán podotýka, že účastník konania za zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa nesie objektívnu zodpovednosť, tzn. bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť), alebo subjektívne dôvody za ktorých k jeho porušeniu došlo, pretože zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za túto kategóriu správneho deliktu. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnuť na žiadne subjektívne aspekty. Odvolací správny orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má zároveň za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti. Na základe uvedeného odvolací správny orgán hodnotí tvrdenia účastníka konania ako neopodstatnené.

K ďalším skutočnostiam, na ktoré účastník konania poukazuje v podanom odvolaní, a síce, že v priebehu kontroly začatej dňa 07.11.2019 a ukončenej dňa 13.11.2019 poskytoval náležitú súčinnosť inšpekcii, ktorá kontrolu vykonávala, a že opatrenie uložené pri kontrole vykonanej dňa 07.11.2019 bezodkladne splnil, o čom následne aj orgán vykonávajúci kontrolu informoval, odvolací orgán uvádza, že uvedené skutočnosti hodnotí pozitívne, avšak tieto nie sú dôvodom, ktorý by účastníka konania zbavoval jeho zodpovednosti za spoľahlivo zistené porušenie zákona. Ako už bolo uvedené vyššie, zodpovednosť účastníka konania je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa koncipovaná na objektívnom princípe, čo znamená, že účastník konania zodpovedá za svoje konanie bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) a bez ohľadu na okolnosti, ktoré daný výsledok (porušenie zákona) spôsobili. Pre posúdenie zodpovednosti účastníka konania je relevantný stav zistený v čase kontroly. Následné odstránenie nedostatkov po upozornení zo strany inšpektorov SOI, a teda zosúladenie skutkového stavu so stavom právnym, je povinnosťou účastníka konania ako kontrolovanej osoby v zmysle § 7 ods. 3 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia je kontrolovaná osoba povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Táto skutočnosť však nemá vplyv na zodpovednosť účastníka konania za nedostatky, ktoré boli zistené v čase kontroly. Odvolací orgán zdôrazňuje, že účastník konania je povinný zabezpečiť, aby pri svojej podnikateľskej činnosti dodržiaval všetky povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Jednou z týchto

povinností je aj zabezpečiť, aby poskytoval služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie, obzvlášť ak ide o ZDI určeného pre používanie deťmi, t. j. je povinnosťou účastníka konania zabezpečiť súlad ZDI s aktuálne platnými právnymi normami.

K námietke účastníka konania, že sa počas prevádzkovania predmetného ihriska odôvodnene domnieval, že výrobca multifunkčnej zostavy splnil pri výrobe každú z požiadaviek na bezpečnosť v zmysle predpísaných noriem, odvolací správny orgán uvádza, že uvedená námietka je pre určenie zodpovednosti irelevantná, nakoľko správny orgán postihoval účastníka konania ako prevádzkovateľa predmetného ZDI a nie ako zhotoviteľa ZDI, nakoľko účastník konania v postavení predávajúceho sprístupnil uvedené ZDI pre spotrebiteľov. Odvolací orgán poznamenáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom jednotlivé ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa majú kogentný charakter, a teda nie je možné sa od nich odchýliť. Odvolací orgán dodáva, že zodpovedným za bezpečnosť ZDI je vždy prevádzkovateľ ihriska, voči ktorému SOI vyvodzuje dôsledky v prípadoch, keď v rámci vlastnej kontroly zistí nedodržanie bezpečnostných požiadaviek ZDI, a to bez ohľadu na to, kto bol zhotoviteľom predmetného ZDI.

Odvolací orgán má za to, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že *právne posúdenie* zisteného skutkového stavu patrí správne orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V prejednáwanej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to

s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc (discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy. V postupe správneho orgánu nevzhladol odvolací orgán žiadnu nezákonnosť.

Odvolací orgán má tiež za to, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správny orgán v danom prípade postupoval aj v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými účastníkom konania sa správny orgán pri rozhodovaní podrobne zaoberal, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodnil. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

Odvolací orgán má teda nepochybne za preukázané, že zo strany účastníka konania došlo k porušeniu zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom z inšpekčného záznamu z kontroly ZDI nachádzajúceho sa v OC MADARAS, Mlynská 39, Spišská Nová Ves, začatej dňa 07.11.2019 a ukončenej dňa 13.11.2019 v kontrolovanej prevádzkarni prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu kontrolovanému subjektu, táto skutočnosť jednoznačne vyplýva. Odvolací správny orgán uvádza, že všetky dôkazy posúdil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Odvolací orgán má za to, že kontrolnú činnosť môžu vykonávať len zamestnanci, ktorí sú odborne spôsobilí na výkon kontroly a získali preukaz SOI, resp. poverenie na výkon kontroly. Inšpektori SOI vykonávajú svoje povinnosti tak, ako im ich ukladá zákon, pričom sú pri svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti zo zákona nezávislí. Na základe ich zákonom zverenej právomoci vykonali kontrolu, pričom pri kontrole zistili pochybenia. Inšpekčný záznam patrí medzi relevantné podklady k rozhodnutiu a je záznamom z kontroly, v ktorom konajúci inšpektori opíšu objektívne zistený skutkový stav na mieste samom, prípadne aj problematiku podnetov. Inšpekčný záznam z vykonanej kontroly tvorí objektívny hmotnoprávny podklad pre ďalší postup v konaní, a to najmä pri vydaní meritórneho rozhodnutia vo veci samej a zároveň slúži ako relevantný právny dôkaz o porušení povinnosti účastníka konania, ktorá mu vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Inšpekčný záznam považuje odvolací orgán za jasný, zrozumiteľný a za dostatočný dôkaz porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname z kontroly začatej dňa 07.11.2019 a ukončenej dňa 13.11.2019.

Účastník konania v odvolaní uviedol, že pokuta vo výške 2 500,- € je preňho likvidačná, pričom prevenčný účinok, ktorého účel mala splniť uložená sankcia v podobe pokuty, už naplnil priebeh a výsledok samotnej kontroly a uvedené konštatovanie rozporov s bezpečnostnými predpismi. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zrušenie uloženej

sankcie. Odvolací orgán však považuje pokutu po jej znížení za primeranú a uloženú v rámci stanovených kritérií, v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 eur. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukladanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citelná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citelná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku zmenenej pokuty za primeranú zisteným nedostatkom. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Odvolací správny orgán ohľadom výšky uloženej pokuty dáva účastníkovi konania do pozornosti, že pri stanovení výšky pokuty vymedzenej zákonom do 66 400 eur, bolo prihliadnuté na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti, zdôrazňujúc, že porušenie povinnosti predávajúceho bolo okrem iného vo vzťahu k ZDI, ktoré slúži na využitie deťom. Možné následky uvedeného protiprávneho konania boli dôkladne zohľadnené aj správnym orgánom prvého stupňa, a preto námietky účastníka konania uvedené v odvolaní hodnotí odvolací správny orgán za subjektívne a neopodstatnené. Zároveň odvolací správny orgán poukazuje na správne a výstižné odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje a síce, že: *„Je potrebné zdôrazniť, že zariadenia detských ihrísk sú určené pre najrizikovejšiu skupinu – deti, ktoré sa počas hry nesústredia na možné riziká, a preto by tieto mali byť redukované na čo najnižšiu možnú úroveň, čo však v danom prípade vzhľadom na výskyt rizikových prvkov ZDI, nebolo splnené.“* Odvolací správny orgán sa zároveň stotožňuje s ostatným tvrdením správneho orgánu prvého stupňa, a síce, že: *„Prevádzkovatelia detských ihrísk by sa mali z vlastnej iniciatívy zaujímať o bezpečnosť zariadení tak už pri zriaďovaní detského ihriska, ako aj v priebehu jeho používania a vykonávať pravidelné kontroly stavu ZDI za účelom sprístupňovania zariadenia detských ihrísk, ktoré sú pre deti bezpečné v maximálnej možnej miere. Rovnako by mali likvidovať alebo rekonštruovať nevyhovujúce a bezpečnosť ohrozujúce zariadenia.“* Odvolací orgán uvádza, že uvedeným konaním účastníka konania tak nebol dosiahnutý jeden z hlavných cieľov zákona o ochrane spotrebiteľa vyjadrený v § 3 ods. 1 cit. zákona, konkrétne právo na ochranu zdravia a bezpečnosti. Konanie, ktorým je ohrozované zdravie či bezpečnosť spotrebiteľa (zvlášť s poukazom na maloleté deti), považuje odvolací správny orgán za spoločensky nebezpečné.

Odvolací orgán súčasne dodáva, že v prípade záujmu o dohodu splácania uloženej pokuty formou splátkového kalendára, je potrebné obrátiť sa na Odbor vymáhania pohľadávok na Ústrednom inšpektoráte SOI v Bratislave.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona *„pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.“* Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa *„ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1.“*

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa zo strany účastníka konania bolo spoľahlivo preukázané. Odvolací orgán zastáva názor, že v predmetnom prípade, vzhľadom na charakter a závažnosť zistených nedostatkov, nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací správny orgán podotýka, že využitie predmetného inštitútu je len fakultatívne.

Pri určení výšky pokuty správny orgán v zmysle ustanovenia § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa prihliadol najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti spočívajúce v porušení príslušného ustanovenia zákona účastníkom konania tým, že predávajúci nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie, keď kontrolou zameranou na plnenie požiadaviek na bezpečnosť ZDI a posúdenia ich rizikových faktorov boli na ZDI, ktoré prevádzkuje, zistené vyššie uvedené skutočnosti podrobne popísané tak v prvostupňovom, ako aj v predmetnom rozhodnutí. Je potrebné zdôrazniť, že ZDI sú určené pre najrizikovejšiu skupinu – deti, ktoré sa počas hry nesústredia na možné riziká, a preto by tieto mali byť redukované na čo najnižšiu možnú úroveň, čo však v danom prípade vzhľadom na výskyt rizikových prvkov ZDI nebolo splnené. Prevádzkovatelia detských ihrísk by sa mali z vlastnej iniciatívy zaujímať o bezpečnosť zariadení tak už pri zriaďovaní detského ihriska, ako aj v priebehu jeho používania a vykonávať pravidelné kontroly stavu ZDI za účelom sprístupňovania zariadenia detských ihrísk, ktoré sú pre deti bezpečné v maximálnej možnej miere. Rovnako by mali likvidovať alebo rekonštruovať nevyhovujúce a bezpečnosť ohrozujúce zariadenia. Pokiaľ je ihrisko zhotovené individuálne pre predávajúceho ako prevádzkovateľa ZDI, na takéto ihrisko musí byť posúdená zhoda, ktorej posúdením sa osvedčí, že nie je ohrozený oprávnený záujem, a že takéto ZDI spĺňa požiadavky naň kladené. Pokiaľ splnenie povinnosti poskytovať služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie nezabezpečí samotný prevádzkovateľ ihriska, je nevyhnutné ochrániť detského užívateľa ako spotrebiteľa aktivitou orgánu dozoru. Správny orgán zároveň prihliadol na závažnosť konania, nakoľko predmetom kontroly boli detské ihriská, ktoré boli ponechané detským užívateľom v užívaní napriek ich nevyhovujúcemu stavu. Uvedené opomenutie zo strany účastníka konania mohlo spôsobiť, že si na nich ich detskí

užívateľia, ktorí nie sú schopní posúdiť mieru hroziaceho rizika, spôsobia rôzne poranenia, ktoré však vzhľadom na zistené nedostatky mohli byť aj fatálne (napr. špirálová šmýkačka nemala výšku pevnej bočnej ochrany minimálne 500 mm, nakoľko skutočná výška bočnej ochrany bola len 400 mm, teda vzhľadom na výšku voľného pádu 2,70 m nebola táto šmýkačka pre používateľov bezpečná; vyústenie vybiehacej časti predmetnej špirálovitej šmýkačky bolo iba 800 mm od kovovej tyče nosnej kovovej konštrukcie, u vlnovitej šmýkačky bolo vyústenie vybiehacej časti lokalizované len 560 mm bočne od kovového piliera nosnej konštrukcie; konštrukciou dvoch schodíkov s ostrými kovovými hranami, ktoré slúžili ako stupne výstupu vedúce k trampolíne, bolo vytvorené nebezpečenstvo pádu dieťaťa na prekážku v prípade pádu počas výstupu na zostavu; výplň zábrany s výškou 1,10 m, ktorá bola miestom nástupu na dvojdráhovú šmýkačku obsahovala 6 horizontálnych otvorov dostupných vo výške 0,46 m od podlahy, ktoré mohol používateľ použiť na lezenie po zábrane, čím bolo vytvorené nebezpečenstvo pádu dieťaťa z výšky; kocky podlahovej krytiny (tlmenie) neboli fixované k podlahe, vytvárali medzi sebou štrbiny a výčnelky, čím bolo vytvorené nebezpečenstvo zakopnutia a pádu používateľov; ...). Konanie účastníka konania bolo vyhodnotené ako závažné najmä z dôvodu, že používateľmi ZDI sú deti, ktoré nie sú schopné uvážiť mieru rizika, ktoré im pri hre hrozí. Správny orgán prihliadol na obzvlášť vysokú spoločenskú nebezpečnosť stavu, kedy detské ihrisko nespĺňa podmienky na jeho bezpečné použitie a z uvedeného dôvodu považuje kontrolné zistenia za závažné.

Odvolačný orgán, rovnako ako správny orgán prvého stupňa zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonnej povinnosti predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zistených nedostatkov, ako aj porušenie povinnosti predávajúceho poskytovať služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie tým, že na ZDI boli zistené nedostatky, ktoré sú v rozpore s technickými požiadavkami ZDI určenými v norme STN EN 1176-1:2009, STN EN 1176-3:2009 a STN EN 1176-7:2009, a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si predávajúci nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolačný správny orgán zároveň prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na ochranu svojho zdravia a bezpečnosti, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na ochranu jeho zdravia a bezpečnosti, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo : **SK/0100/99/2023**

Dňa : **15.08.2023**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **OKAY Slovakia, spol. s r.o., sídlo: Černyševského 1287/10, 851 01 Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 35 825 979, splnomocnený zástupca: ...**, kontrola vykonaná dňa 27.01.2023 v prevádzkarni OKAY elektro, Nábrežná 1915/7E, Prievidza, zameraná na prešetrenie písomného podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. 616/2022, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trenčíne pre Trenčiansky kraj, č. P/0008/03/2023 zo dňa 26.04.2023, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **400,- EUR, slovom: štyristo eur**, pre porušenie § 18 ods. 4 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamietla a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trenčíne pre Trenčiansky kraj, č. P/0008/03/2023 zo dňa 26.04.2023 **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Trenčíne pre Trenčiansky kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – OKAY Slovakia, spol. s r.o. – peňažnú pokutu vo výške 400,- €, pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 27.01.2023 v prevádzkarni OKAY elektro, Nábrežná 1915/7E, Prievidza, zameranej na prešetrenie spotrebiteľského podnetu, evidovaného pod č. 616/2022 zistené, že účastník konania porušil povinnosť vybaviť reklamáciu spotrebiteľa v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote odo dňa jej uplatnenia.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku „*Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*“ Podľa ods. 2 uvedeného ust. „*Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*“

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo vybaviť reklamáciu spotrebiteľa v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote odo dňa jej uplatnenia; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 27.01.2023 v prevádzkarni OKAY elektro, Nábrežná 1915/7E, Prievidza, zameranej na prešetrenie písomného podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. 616/2022 presne a spoľahlivo zistené, že spotrebiteľ si

u účastníka konania dňa 20.10.2022 zakúpil kuchynskú linku (rohová kuchyňa Jorica pravý roh 270 x 190 cm (dub artisan) kód tovaru 198-0002/003 v hodnote 721,- €); ako aj nerezový celoplošný drez Alveus CLASSIC 30 UNI v hodnote 58,43 € kód tovaru A1095618 + montáž kuchyne v hodnote 449,- € + doprava v hodnote 63,- € v celkovej hodnote 1 291,43 € (Kúpna zmluva č. 9922561036 zo dňa 20.10.2022). Dňa 09.11.2022 pri dodaní kuchynskej linky montážny pracovník zistil, že kuchynská linka bola dodaná neúplná, resp. s chybným dielom. Dňa 10.11.2022 si spotrebiteľ uplatnil reklamáciu písomne prostredníctvom e-mailu na kuchynskú linku, kód tovaru 198-0002/003 s uvedením popisu vady: „*Chýba balík/y, celý diel čalúnu.*“ a „*pri montáži zákazník zistil, že miesto 40 má pribalenú 80 vrchnú skrinku.*“ Predávajúci reklamáciu prijal, zaevidoval pod číslom 01294976 a vydal spotrebiteľovi potvrdenie o uplatnení reklamácie - *Reklamačný protokol* zo dňa 10.11.2022. V danom prípade sa jedná o reklamáciu uplatnenú počas 12 mesiacov od kúpy výrobku. Z dokladov zaslaných spotrebiteľom p. I. M. a účastníkom konania k prešetrovanému podnetu spotrebiteľa inšpektori SOI zistili, že účastník konania nevybavil reklamáciu spotrebiteľa uplatnenú dňa 10.11.2022 ani jedným zo spôsobov uvedených v § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa v zákonnej lehote do 30 dní odo dňa jej uplatnenia. Účastník konania správneho orgánu nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by relevantným spôsobom preukázal, že vybavil predmetnú reklamáciu spotrebiteľa najneskôr do 30 dní odo dňa jej uplatnenia niektorým zo zákonných spôsobov. Keďže zákonom stanovenú lehotu účastník konania nedodrжал, zodpovedá za porušenie § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistený nedostatok účastník konania, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v plnom rozsahu zodpovedá.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistený nedostatok.

V odvolaní účastník konania uviedol, že ho veľmi mrzí, že predmetná reklamácia nebola vybavená v stanovenej lehote, avšak išlo o mimoriadny prípad, ktorý vznikol súhrou nepriaznivých okolností. Vzhľadom k tomu, že išlo o mimoriadny ojedinelý prípad, účastník konania žiada správny orgán o prehodnotenie napadnutého rozhodnutia. Z vyššie uvedených dôvodov podáva účastník konania proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa odvolanie a žiada o ústretové prehodnotenie napadnutého rozhodnutia, a teda zníženie stanovenej pokuty.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia a ani na prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne irelevantné a subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa „*ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo určená osoba je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu; na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m) ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložité technické zhodnotenie stavu výrobku*

alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Ak k prevzatíu predmetu reklamácie predávajúcim dôjde v neskorší deň, ako je deň uplatnenia reklamácie, tak lehoty na vybavenie reklamácie podľa tohto odseku začínajú plynúť odo dňa prevzatia predmetu reklamácie predávajúcim; najneskôr však od momentu, kedy predávajúci znemožní alebo zabráni prevzatie predmetu reklamácie. Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok.“

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“), ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodením tohto porovnania bol výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, k osobe prítomnej pri kontrole sa správali nepredpojat a korektne. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedenú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistený nedostatok na základe objektívnej zodpovednosti.

K argumentu účastníka konania, že ho veľmi mrzí, že predmetná reklamácia nebola vybavená v stanovenej lehote, avšak išlo o mimoriadny ojedinelý prípad, ktorý vznikol súhrou nepriaznivých okolností, odvolací orgán uvádza, že ho považuje za právne bezpredmetný a subjektívny. Odvolací orgán v danej súvislosti dodáva, že zodpovednosť účastníka konania ako predávajúceho je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa koncipovaná na objektívnom princípe, tzn. že predávajúci za porušenie zákona zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona došlo. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnuť na žiadne subjektívne aspekty. Zistené porušenie povinnosti predávajúceho vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa je iným správnym deliktom kontrolovanej osoby (nie priestupkom), kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Bolo predovšetkým povinnosťou účastníka konania prijať také opatrenia, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností vyplývajúcich mu z právnych predpisov. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán k uvedenému taktiež uvádza, že účastník konania nepredložil na podporu svojich tvrdení žiadny nový dôkaz, ktorý by mal na vyhodnotenie zisteného skutkového stavu relevantný vplyv. Naďalej poukazoval iba na subjektívne tvrdenia bez ich právne relevantnej verifikácie. Z tohto dôvodu tak správny orgán prvého stupňa, ako aj odvolací orgán vychádzal pri rozhodovaní z dostupných podkladov získaných vykonanou kontrolou. Odvolací orgán má zároveň za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie.

Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti. Na základe uvedeného odvolací správny orgán hodnotí argument účastníka konania ako neopodstatnený.

Odvolací správny orgán taktiež poznamenáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja.

Zároveň pokladá odvolací orgán za potrebné uviesť, že zo strany SOI je účastník konania sankcionovaný za to, že nebol dodržaný formálny postup pri vybavovaní reklamácie požadovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa. Vyriešenie otázky, ako predávajúci rozhodne o prijatí reklamácie, je v kompetencii samotného predávajúceho, SOI do procesu rozhodovania nezasahuje. Na konštatovanie dozorného orgánu o porušení niektorej z povinností vzťahujúcich sa k reklamačnému konaniu predávajúcim nemá žiadny vplyv opodstatnenosť reklamácie, predávajúci je povinný každú reklamáciu vybaviť zákonom požadovaným spôsobom. O tom, že ani samotný spotrebiteľ nepovažoval uvedený úkon zo strany predávajúceho za dostačujúci, svedčí aj skutočnosť, že na orgán dozoru podal podnet.

Odvolací orgán má za to, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že *právne posúdenie* zisteného skutkového stavu patrí správnomu orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenie § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamena, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V prejednávanej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe

zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc (discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy.

Odvolací orgán má tiež za to, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správny orgán v danom prípade postupoval aj v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými účastníkom konania sa správny orgán pri rozhodovaní podrobne zaoberal, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodnil. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 27.01.2023.

Účastník konania preto plne zodpovedá za protiprávny skutkový stav zistený v čase kontroly SOI, a to bez ohľadu na dôvody a skutočnosti, ktoré uviedol vo svojom odvolaní.

Účastník konania v odvolaní uvádza, že žiada o ústretové prehodnotenie napadnutého rozhodnutia, a teda zníženie stanovenej pokuty. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu, resp. na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, pri dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zisteného nedostatku. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukladanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty

za primeranú zistenému nedostatku. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona *„pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti“*. Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa *„ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1“*.

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinnosti zo strany účastníka konania, ako predávajúceho, bolo spoľahlivo preukázané. V predmetnom prípade, vzhľadom na charakter zisteného nedostatku a jeho prípadný dopad na spotrebiteľa, nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací orgán dodáva, že využitie uvedeného inštitútu má fakultatívny charakter.

Pri určovaní výšky sankcie správny orgán vzal do úvahy, že nesplnením si povinnosti vyplývajúcej predávajúcemu z § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, bol spotrebiteľ ukrátený na jeho práve na riadne vybavenie reklamácie spôsobom ustanoveným zákonom. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práva spotrebiteľa chráneného dotknutým zákonným ustanovením. Spotrebiteľ musel strpieť reklamačné konanie po dobu dlhšiu, ako bolo požadované zákonom o ochrane spotrebiteľa tým, že mu bola znemožnená realizácia jeho nároku vyplývajúceho mu z riadneho vybavenia reklamácie, a to prevzatia plnenia v zákonom stanovenej lehote. Odvolací správny orgán zastáva názor, že účastník konania ako predávajúci nedodržaním zákonom stanovenej lehoty nedodrжал zákonom predpísané povinnosti pri vybavovaní reklamácie a maril to, čo bolo zákonom sledované, t. j. poskytnúť ochranu spotrebiteľovi, a tým posilniť jeho nevýhodné postavenie.

Odvolací orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonnej povinnosti predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zisteného nedostatku,

a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si predávajúci nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistený nedostatok, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistený nedostatok bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili jeho vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Odvolací orgán zastáva názor, že správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil okolnosti daného prípadu, ako aj dôvody zisteného porušenia, výšku postihu preto pokladá vzhľadom na skutkové zistenia za primeranú. Charakter konania, rozsah zisteného porušenia povinnosti, ako aj následky pre spotrebiteľa nesplnením si vyššie uvedenej povinnosti zo strany účastníka konania, odôvodňujú uloženie pokuty vo výške stanovenej správnym orgánom prvého stupňa.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamieta ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 00080323.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.